

R O Z S U D O K
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Vladika a sudcov JUDr. Olgy Trnkovej a JUDr. Jozefa Kolcuna, v právnej veci navrhovateľky **Mgr. V. D.**, bývajúcej v P., zastúpenej JUDr. D. D., advokátom v P., proti odporkyni **D. J.**, bývajúcej v P., zastúpenej JUDr. O. P., advokátom v P., **o splnenie povinnosti prevodu spoluvlastníckeho podielu**, vedenej na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 5 C 191/2005, o dovolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 24. januára 2008 sp. zn. 19 Co 204/2007, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **z a m i e t a .**

Navrhovateľka je povinná zaplatiť odporkyni náhradu trov dovolacieho konania v sume 54,94 € na účet JUDr. O. P. vedený vo V. Považská Bystrica, číslo účtu X., názov účtu J., do 3 dní.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Považská Bystrica rozsudkom z 21. februára 2006 č. k. 5 C 191/2005 – 22 návrh navrhovateľky na určenie neplatnosti kúpnej zmluvy z 11. 11. 2003 z dôvodu jeho rozpornosti, zmätočnosti a neúplnosti zamietol a odporkyni nepriznal právo na náhradu trov konania.

Krajský súd v Trenčíne uznesením zo 14. novembra 2006 sp. zn. 19 Co 153/2006 na odvolanie navrhovateľky rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že bolo jeho povinnosťou odstrániť vady návrhu postupom podľa § 43 ods. 1 O. s. p. Navrhovateľka následne podaním z 26. 1. 2007 (čl. 46) odstránila vady návrhu a žiadala, aby bola odporkyni uložená povinnosť uzavrieť s ňou kúpnu zmluvu, ktorou na ňu prevedie spoluvlastnícky podiel 2/4 predmetnej nehnuteľnosti a jej povinnosť zaplatiť odporkyni kúpnu cenu v sume 17 640 Sk.

Okresný súd Považská Bystrica (v poradí druhým rozsudkom) z 21. mája 2007 č. k. 5 C 191/2005 – 91 uložil odporkyni povinnosť uzavrieť s navrhovateľku zmluvu, ktorou prevedie na navrhovateľku spoluvlastnícky podiel 2/4 parcely KNC X., orná pôda o výmere X. m², katastrálne územie O., ktorá nehnuteľnosť je zapísaná na LV č. X. katastrálne územie O. a navrhovateľke zaplatiť odporkyni kúpnu cenu 17 640 Sk do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Navrhovateľke náhradu trov konania nepriznal. Uviedol, že navrhovateľka je podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľnosti, parcely č. KNC X., orná pôda o výmere X. m², zapísanej na LV č. X. v kat. území O. v podiele 1/4, ktorý nadobudla dedením spolu s ďalšími tromi spoluvlastníkmi. Podielové spoluvlastníctvo vzniklo priamo zo zákona, preto má vecnoprávne účinky, t. j. bez ďalšieho pôsobí na všetkých právnych nástupcov. Právni predchodcovia odporkyne nadobudli spoluvlastnícky podiel na predmetnej nehnuteľnosti na základe kúpnopredajnej zmluvy z 11. 11. 2003 uzavretej medzi M. P. a L. B. (pôvodní spoluvlastníci, každý v 1/4) ako predávajúcimi a R. J. a A. J. (rodičia odporkyne) ako kupujúcimi za kúpnu cenu 17 624 Sk, keď pôvodní spoluvlastníci neponúkli svoj spoluvlastnícky podiel (každý v 1/4) na predaj ostatným spoluvlastníkom (predkupné právo spoluvlastníkov). Skutočnosť, že navrhovateľka sa zúčastnila rokovaní ohľadne kúpnej ceny podielov na nehnuteľnosti nemôže viesť k záveru, že pôvodní spoluvlastníci (M. P., L. B.) jej ponúkli na odkúpenie svoje spoluvlastnícke podiely a že navrhovateľka neuplatnila svoje predkupné právo. Keďže teda navrhovateľke pôvodní podieloví spoluvlastníci neponúkli na odkúpenie svoje spoluvlastnícke podiely, využila tretiu možnosť danú jej zákonom (okrem ponechania si svojho predkupného práva, ktoré by začalo pôsobiť až proti ďalšiemu nadobúdateľovi podielu a podaním návrhu na súd o vyslovenie relatívnej neplatnosti scudzovacieho právneho úkonu) a to uzavretie kúpnej zmluvy za podmienok, ako bola uzavretá pôvodná kúpna zmluva z 11. 11. 2003. Nestotožnil sa s argumentáciou odporkyne o výške spoluvlastníckeho podielu, ktorú môže navrhovateľka uplatňovať, ale bol toho názoru, že pokiaľ ostatní podieloví spoluvlastníci (v danom prípade jeden) si svoje

predkupné právo neuplatnili, môže sa navrhovateľka domáhať predkupného práva aj vo vzťahu k podielom, ktoré sú nad rámec jej spoluvlastníckeho podielu k celku ($\frac{1}{4}$), pretože podiely spoluvlastníkov, ktorí navrhovateľke neponúkli predkupné právo, má odporkyňa (2/4). I keď odporkyňa užívala predmetnú nehnuteľnosť (v nadobudnutom rozsahu po svojich rodičoch - $\frac{2}{4}$) dobromyseľne v domnení, že jej patrí, právny titul nadobudnutia nehnuteľnosti jej právnymi predchodcami (kúpna zmluva) trpel vadami (porušenie predkupného práva), preto návrhu vyhovel. O trovách konania rozhodol podľa § 150 O. s. p. Za dôvody hodné osobitného zreteľa považoval spôsob nadobudnutia predmetnej nehnuteľnosti odporkyňou (darovacia zmluva a dedenie) a užívanie nehnuteľnosti ($\frac{2}{4}$) v dobrej viere, že jej výkon vlastníckeho práva patrí.

Krajský súd v Trenčíne rozsudkom (v poradí druhým rozhodnutím) z 24. januára 2008 sp. zn. 19 Co 204/2007 na odvolanie odporkyne rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že odporkyňa je povinná s navrhovateľkou uzavrieť zmluvu, ktorou prevedie na navrhovateľku spoluvlastnícky podiel $\frac{1}{4}$ -iny predmetnej nehnuteľnosti a navrhovateľka je povinná zaplatiť odporkyni 8 820 Sk do 3 dní. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Stotožnil sa v plnom rozsahu so skutkovými zisteniami súdu prvého stupňa, prečo nevidel dôvod na opakovanie ním vykonaných dôkazov alebo doplnení dokazovania. Na rozdiel od súdu prvého stupňa bol ale toho právneho názoru, že navrhovateľka má právo vykúpiť predané spoluvlastnícke podiely len pomerne podľa veľkosti vlastného spoluvlastníckeho podielu, teda z každého predaného spoluvlastníckeho podielu $\frac{1}{4}$ len polovicu, t. j. $\frac{1}{4}$ -inu z celku. Ak aj uzavrela v priebehu konania dohodu s ďalšou obídenou spoluvlastníčkou (právnou nástupkyňou R. H.), z ktorej vyplýva súhlas spoluvlastníčky, aby realizovala aj porušenie jej predkupného práva vo svojom mene, neoprávňuje to navrhovateľku domáhať sa vykúpenia podielov v celom rozsahu, teda v rozsahu $\frac{1}{2}$ -iny. Nejedná sa totiž o dohodu uzavretú podľa § 140 Občianskeho zákonníka, keďže takúto dohodu môžu spoluvlastníci uzavrieť len potom, čo chce spoluvlastník svoj podiel previesť a ponúkne ho podľa § 605 Občianskeho zákonníka ďalším spoluvlastníkom na predaj. To znamená, že takúto dohodu mohli uzavrieť spoluvlastníčky v prípade, ak by im predávajúci spoluvlastníci ponúkli svoje podiely na predaj. Keďže v danej veci sa o takýto prípad nejedná, každý z obídených spoluvlastníkov, nielen navrhovateľka, ale aj právny nástupca R. H., si mohol vybrať jednu z troch možností, ktorú mu zákon pri porušení predkupného práva umožňuje. Z obsahu dohody, ale ani z celého spisu nevyplýva, že by sa ďalšia obídená spoluvlastníčka dovoľavala relatívnej neplatnosti zmluvy o prevode

spoluvlastníckeho podielu na právnych predchodcoch odporkyne, ale ani toho, aby jej boli ponúknuté podiely na predaj za tých istých podmienok (aj ona by mohla vykúpiť podiely len pomerne podľa veľkosti vlastného spoluvlastníckeho podielu) preto možno predpokladať, že využila poslednú zákonnú možnosť, teda že si ponechala predkupné právo voči nadobúdateľom spoluvlastníckeho podielu. Zdôraznil, že predkupné právo, a to aj zákonné, je osobným právom oprávneného. Nie je ho možné previesť na iného (§ 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a neprechádza ani na dedičov (§ 604, § 579 ods. 2 Občianskeho zákonníka). O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 2 O. s. p.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podala dovolanie navrhovateľka. Žiadala ho zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie. Namietala nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom. Uviedla, že predmetom kúpnej zmluvy z 11. 11. 2003, ktorej vklad bol povolený Správou katastra Považská Bystrica pod č. V., sa jednalo o dispozíciu dvoch spoluvlastníkov, ktorí sú nositeľmi samostatného práva, aj keď vystupovali ako účastníci jednej kúpnej zmluvy a jednalo sa o samostatné prevody spoluvlastníckeho práva – u M. P. podiel $\frac{1}{4}$ a u L. B. podiel $\frac{1}{4}$. Teda títo prevodcovia, každý samostatne, boli povinní jej písomne ponúknuť uvedený svoj spoluvlastnícky podiel na odkúpenie, keďže v čase uzavretia kúpnej zmluvy bola spoluvlastníčkou podielu $\frac{1}{4}$. Preto nerozumela stanovisku odvolacieho súdu, ktorý jej priznal len podiel $\frac{1}{4}$ a neuviedol, či je to podiel M. P. alebo L. B.. Právo disponovať so spoluvlastníckym podielom prislúcha každému spoluvlastníkovi samostatne, pretože jeho podiel vyjadruje mieru, akou sa spoluvlastník podieľa na právach a povinnostiach k spoločnej veci. Zmluvná voľnosť spoluvlastníka je však obmedzená v tom, že zvyšní spoluvlastníci majú predkupné právo vyplývajúce z § 140 Občianskeho zákonníka. Predkupné právo má povahu vecného práva a v danej veci vzniklo zo zákona. Predkupné právo ostatných spoluvlastníkov zanikne, ak ho nevykonajú v stanovenej lehote a ak sa spoluvlastníci nedohodnú o výkone predkupného práva, majú právo vykúpiť podiel pomerne podľa veľkosti podielov. Z toho podľa jej názoru, keď sa dohodla so spoluvlastníčkou, na ktorú prešlo dedičstvo po nebohom R. H. dňom jeho smrti, vyplýva, že môže realizovať výkon predkupného práva voči samostatným porušovateľom predkupného práva, u každého do výšky jej podielu, t. j. $\frac{1}{4}$. Podľa jej názoru, postupom odvolacieho súdu bola nedôvodne zvýhodnená nadobúdateľka (odporkyňa).

Odporkyňa navrhla dovolanie zamietnuť, pretože rozhodnutie odvolacieho súdu považovala za vecne správne a priznať jej vyčíslené trovy dovolacieho konania. Názor odvolacieho súdu, podľa ktorého má navrhovateľka právo vykúpiť predané spoluvlastnícke podiely len pomerne podľa veľkosti vlastného spoluvlastníckeho podielu, je podľa nej plne v súlade so znením § 140 Občianskeho zákonníka. Namietala, že A. K. nie je spoluvlastníčkou predmetnej nehnuteľnosti, spoluvlastnícky podiel po svojom otcovi R. H. nezdedila, preto nemohla platným spôsobom uzatvoriť s navrhovateľkou žiadnu zmluvu týkajúcu sa predmetnej nehnuteľnosti. Navyiac A. K. tiež zomrela a jej dedičmi sú dve deti, z ktorých I. R. sa písomne vyjadril, že nesúhlasí s tým, aby predkupné právo a právo predaja jeho spoluvlastníckeho podielu k uvedenej nehnuteľnosti bolo postúpené inej osobe a uviedol, že svoj podiel po ukončení dedičského konania odpredá jej.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.) preskúmal napadnutý rozsudok odvolacieho súdu a dospel k záveru, že dovolanie nie je dôvodné.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

V prejednávanej veci rozhodol odvolací súd rozsudkom.

Podľa ustanovenia § 238 O. s. p. ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O. s. p.) alebo rozsudok odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O. s. p.). Dovolanie je tiež prípustné vtedy, ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

Dovolanie navrhovateľky proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým zmenil rozsudok súdu prvého stupňa, je procesne prípustné (§ 238 ods. 1 O. s. p.).

Podľa § 241 ods. 2 O. s. p. dovolanie možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v ustanovení § 237 O. s. p., b) konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky je oprávnený rozhodnutie odvolacieho súdu preskúmať len v rozsahu, v ktorom bol jeho výrok napadnutý, pričom je viazaný uplatneným dovolacím dôvodom, vrátane toho ako ho dovolateľ vymedzil (§ 242 ods. 1 O. s. p.). Dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolacích návrhov v prípadoch uvedených v ustanovení § 242 ods. 2 písm. a/ až d/ O. s. p. Ak nejde o vady uvedené v § 237 O. s. p. neprihliada na vady konania, ktoré neboli uplatnené v dovolaní, ibaže by tieto vady mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Žiadnu z procesných väd uvedených v § 237 O. s. p. (t. j. nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníkov, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka konať pred súdom a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom) navrhovateľka nenamietala a ani dovolacím súdom zistená nebola.

Dovolaťka ako dovolací dôvod uplatnila ustanovenie § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O. s. p., t. j., že rozhodnutie spočíva vo vade konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a že spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav, dochádza k nej vtedy, ak súd použil iný právny predpis, ako mal správne použiť alebo aplikoval síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval.

Predmetom konania je zákonné predkupné právo upravené ustanovením § 140 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak sa spoluvlastnícky podiel prevádza, majú spoluvlastníci predkupné právo, ibaže ide o prevod blízkej osoby (§ 116, 117). Ak

sa spoluvlastníci nedohodnú o výkone predkupného práva, majú právo vykúpiť podiel pomerne podľa veľkosti podielov.

Pretože ustanovenia o spoluvlastníctve (§ 136 a nasl. Občianskeho zákonníka) neobsahujú podrobnejšiu úpravu práv a povinností zo zákonného predkupného právneho vzťahu, ktorý má vecno-právny charakter, vychádza sa v zmysle § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka z analogickej aplikácie právnej úpravy predkupného práva, a to z ustanovení o zmluvnom predkupnom práve (§ 602 a nasl. Občianskeho zákonníka), ktoré sú obsahom a účelom najbližšie predkupnému právnemu vzťahu spoluvlastníkov. Ustanovenia, ktoré sa týkajú iba zmluvného predkupného práva sa nepoužijú.

Podľa § 605 veta druhá Občianskeho zákonníka ponuka sa vykoná ohlásením všetkých podmienok, ak ide o nehnuteľnosť, musí byť ponuka písomná.

Podľa § 603 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak sa predkupné právo porušilo, môže sa oprávnený buď od nadobúdateľa domáhať, aby mu vec ponúkol na predaj alebo mu zostane predkupné právo zachované.

Ak povinná osoba, t. j. podielový spoluvlastník prevedie svoj spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnosti na iného bez toho, aby ho písomne ponúkol ďalšiemu spoluvlastníkovi – spoluvlastníkom, môže sa oprávnený domáhať toho, aby mu spoluvlastnícky podiel ponúkol na predaj podľa citovaného zákonného ustanovenia § 603 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Na základe tejto výzvy oprávneného spoluvlastníka vzniká nadobúdateľovi právna povinnosť ponúknuť podiel tomuto oprávnenému na predaj za rovnakých podmienok, za ktorých mu tento podiel pôvodne mala ponúknuť povinná osoba (§ 605 veta druhá Občianskeho zákonníka). Ak si nadobúdateľ túto povinnosť nesplní, môže sa oprávnený spoluvlastník domáhať na súde, aby jeho prejav bol nahradený súdnym rozhodnutím podľa § 161 ods. 3 O. s. p., teda môže sa domáhať, aby súd uložil nadobúdateľovi podielu povinnosť uzavrieť s ním zmluvu o prevode podielu za rovnakých podmienok, za ktorých podiel nadobudol. Spoluvlastník, ktorého predkupné právo bolo porušené, sa tiež môže dovolávať relatívnej neplatnosti právneho úkonu, ktorým povinný spoluvlastník previedol podiel na tretiu osobu (§ 140, § 401a Občianskeho zákonníka), dôsledkom čoho je vrátenie právnych pomerov k veci do stavu, aký bol pred prevodom podielu na tretiu osobu. Obe tieto možnosti sa navzájom vylučujú.

Zákonné predkupné právo v zmysle citovaného ustanovenia § 140 Občianskeho zákonníka vznikne bez ohľadu na vôľu oprávneného alebo povinného. Ako už bolo uvedené má povahu práva vecného, ako práva spojeného s vlastníctvom veci a zaväzuje i právnych nástupcov.

V danej veci si navrhovateľka ako z predkupného práva oprávnená spoluvlastníčka predmetnej nehnuteľnosti - v podiele $\frac{1}{4}$ - voči odporkyni ako právnej nástupkyni nadobúdateľov spoluvlastníckych podielov (R. J., A. J. – jej rodičov) uplatnila nárok vyplývajúci jej z ustanovenia § 603 ods. 3 Občianskeho zákonníka, t. j. domáhala sa, aby súd uložil odporkyni povinnosť uzavrieť s ňou zmluvu o prevode podielu za rovnakých podmienok, za ktorých nadobudli právni predchodcovia odporkyne spoluvlastnícky podiel od pôvodných dvoch spoluvlastníkov (M. P., L. B.) v súlade s § 161 ods. 3 O. s. p.

Nebolo v konaní sporné, že kúpnu zmluvou z 11. 11. 2003 pôvodní podielovní spoluvlastníci predmetnej nehnuteľnosti M. P. a L. B. previedli svoje spoluvlastnícke podiely k nehnuteľnosti, a to každý ideálnu štvrtinu, právnym predchodcom odporkyne, ktorá predmet kúpy nadobudla na základe dedenia po otcovi R. J. a na základe darovacej zmluvy po matke A. J. a tým, že predtým písomne neponúkli svoje podiely na predaj ostatným (dvom) spoluvlastníkom (navrhovateľka a R. H.) došlo k porušeniu zákonného predkupného práva týchto spoluvlastníkov vyplývajúceho im z ustanovenia § 140 Občianskeho zákonníka. Teda tak navrhovateľke, ktorá je spoluvlastníčkou nehnuteľnosti v podiele $\frac{1}{4}$, ako aj druhému spoluvlastníkovi, ktorých zákonné predkupné právo sa uzavretím kúpnej zmluvy porušilo, vznikol nárok vyplývajúci z ustanovenia § 603 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Druhý z obídených spoluvlastníkov si nároky vyplývajúce z predkupného práva neuplatnil.

Odvolací súd na rozdiel od súdu prvého stupňa, podľa názoru ktorého, keď si druhý spoluvlastník nárok z predkupného práva neuplatnil, môže sa navrhovateľka domáhať uplatnenia svojho predkupného práva aj nad rozsah svojho spoluvlastníckeho podielu, t. j. celého podielu zodpovedajúceho predmetu prevodu, bol názoru, že navrhovateľka má nárok len na pomernú časť podielov podľa veľkosti jej vlastného spoluvlastníckeho podielu, t. j. $\frac{1}{4}$. Potom spornou otázkou, podliehajúcou prieskumu dovolacieho súdu, bolo, či v prípade porušenia predkupného práva, keď nebol daný žiadny priestor na dohodu ostatných spoluvlastníkov o výkone predkupného práva, sa môže jeden z nich domáhať prevodu celého

podielu – predmetu prevodu, pokiaľ ostatní spoluvlastníci (v danom prípade jeden) zostávajú pasívni v obrane svojich práv, ktorú odvolací súd vyriešil rozdielne ako súd prvého stupňa. Podľa názoru dovolacieho súdu, keďže mlčanie a pasivita nemôže v žiadnom prípade znamenať súhlas, má spoluvlastník, ktorý sa domáha svojho nároku, právo len na pomernú časť podielu a nadobúdateľovi pripadá len taký spoluvlastnícky podiel, ktorý by inak patril tým spoluvlastníkom (spoluvlastníkovi), ktorí by sa prevodu nedomáhali. Z toho vyplýva, že navrhovateľka má právo vykúpiť kúpnu zmluvou prevedené spoluvlastnícke podiely len pomerne, teda z každého predaného spoluvlastníckeho podielu $\frac{1}{4}$ len polovicu, t. j. potom $\frac{1}{4}$ z celku, ako správne uzavrel odvolací súd. Dohodu, na ktorú navrhovateľka poukazuje, uzavretú s právnou nástupkyňou druhého z obídených spoluvlastníkov (R. H.) nemožno považovať za dohodu v zmysle § 140 Občianskeho zákonníka o výkone predkupného práva, pretože takúto dohodu mohli spoluvlastníci uzavrieť iba po splnení ponukovej povinnosti (ku ktorej v danom prípade nedošlo) v súlade s § 605 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti je správne konštatovanie odvolacieho súdu, že predkupné právo, vrátane zákonného, je osobným právom oprávneného (nie právom majetkovým), keď zákon vylučuje možnosť prevodu predkupného práva na inú osobu, či už postúpením alebo iným prevodom a zaniká smrťou oprávneného, takže neprechádza na dedičov (§ 525 ods. 1, § 579 ods. 2, § 604 Občianskeho zákonníka. Právne posúdenie veci odvolacím súdom v spornej otázke bolo správne, preto dovolací súd dovolanie navrhovateľky ako nedôvodné zamietol (§ 243b ods. 1 O. s. p.).

Inou vadou konania, na ktorú musí dovolací súd prihliadnuť aj vtedy, ak nie je dovolaním namietaná, je procesná vada, ktorá na rozdiel od vád taxatívne vymenovaných v ustanovení § 237 O. s. p. nezakladá zmätočnosť rozhodnutia. Jej dôsledkom je porušenie procesných ustanovení upravujúcich postup súdu v občianskom súdnom konaní. Navrhovateľka procesnú vadu takejto povahy nešpecifikovala a jej existenciu dovolací súd nezistil.

V dovolacom konaní úspešnej odporkyni vzniklo právo na náhradu trov konania proti navrhovateľke, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.). Dovolací súd preto zaviazal navrhovateľku zaplatiť odporkyni náhradu trov dovolacieho konania 54,94 € na účet jej zástupcu JUDr. O. P. do 3 dní. Trovy dovolacieho konania pozostávajú z trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej pomoci a to písomné vyjadrenie k dovolaniu navrhovateľky (§ 14e ods. 1 v spojení s § 14 ods. 1

písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z.), vo výške 48,63 € (§ 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.) a režijný paušál vo výške 6,31 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 12. mája 2009

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: